

8:4-21 The Second Decline: Division (continued)

1. Radak to Shoftim 8:16

ויתכן לפרשו כמשמעו שהודיע להם פשעם עם הקוצים:

Or it may be explained as it sounds: he told them of their sins, with the thorns.

2. Abarbanel to Shoftim 8:14

ועשה זה לזקני העיר בלבד לפי שהם השיבוהו הרעה ההיא, כי גדעון לאנשי סכות בכלל שאל הלחם והתשובה לא היתה מהעם כי אם משרי סכות, ובעבור זה העניש את השרים... וזה פירוש אצלי "וידוע בהם את אנשי סכות", שהוא כמו "וידוע אלקים", לשון רחמים...

He did this to the city elders because they had given him that wicked reply. Gidon asked the general population of Succot for bread, and the response came not from the nation but from the leaders of Succot, and so he punished the leaders [alone] ... And I believe this is "Vayoda with the thorns the people of Succot", like "And G-d knew (Shemot 2:25)," an expression of mercy.

3. Malbim to Shoftim 8:14

ראה כי שרי סכות אינם ראויים לעונש, כי טענו כדין שעדיין לא היו מחויבים לתת לו מס, וגם כי היו יראים לעשות זאת. אבל אנשי סכות שמהם שאל בתורת צדקה מצד שאנשיו יעפים, הם ראויים לעונש... "וידוע בהם" ר"ל על ידם, שצוה שהזקנים ייסרו את אנשי סכות...

He saw that the leaders of Succot did not deserve punishment, for they argued correctly that they were not obligated to pay tribute, and they were also afraid to help. But the people of Succot, from whom he had sought *tzedakah* for his tired men, deserved punishment... "Vayoda with them" means via [the elders]; he instructed the elders to punish the people of Succot.

4. Radak to Shoftim 8:17

...ועתה הרג את אנשי העיר אולי היו נלחמים עמו כשבא לנתוץ את המגדל:

...And now he killed the people of the city, perhaps because they battled him when he came to destroy the fortress.

5. Abarbanel to Shoftim 8:20

כדי שהנער יתחיל גבורתו בהריגת שני מלכים שהוא כבוד גדול וסימן טוב לעתיד...

The youth would begin to display strength by killing two kings; this would be a great honour and a good omen...

6. Radak to Shoftim 8:21

לא נמות ע"י נער שנצטער בפגיעתו כי אין לו גבורה וכח עדין שיכה בנו בפעם אחת מהרה...

We will not die via a youth, such that we should be pained when he strikes us for he lacks the strength to strike us once, quickly...

7. Abarbanel to Shoftim 8:21

והיתה כוונתם שאין ראוי שילמדו הנערים חרב בגופי המלכים, ושאינו מהנאות שנער קטן יהרגם ולא אדם פחות כי אם שר הצבא ראש העם

They meant that it would not be appropriate for youths to learn the sword via the bodies of kings, and it would be inappropriate for a young man to kill them, or a lesser person. It should be the general, leader of the nation.

8:22-28 The Third Decline: Idolatry

8. Abarbanel to Shoftim 8:22

והיה המנהג בשופטי ישראל להמשילם כפי גבורותיהם לא בירושה... ואמרו "בנך ובן בנך" עם היות לו שבעים בנים לרמוז ליתר בכורו, כי תלך הממשלה בבן הגדול מאחיו תמיד.

The practice among Israel's *shoftim* was to appoint them to authority based on their might, not by inheritance... And they said, "your son and your son's son," while he had seventy sons, to hint to his firstborn Yeter, for authority would always go with the eldest son.

9. Midrash Tanchuma, Vayera 29

ולפני כבוד עונה (משלי יח) זה גדעון אביו, שכשאמרו לו "משול בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך" אמר להם לא אמשול אני בכם...

"Humility precedes honour" (Proverbs 18:12) – This refers to his father Gidon. When they told him, "Rule over us, you, your son as well, and your son's son as well," he told them, "I will not reign over you"...

10. Radak to Shoftim 8:24

מדינים הם ישמעאלים, כי בני קטורה הם וקטורה היא הגר. וכן במכירת יוסף "וימכרו את יוסף לישמעאלי" ואחר כן אמר "והמדינים מכרו אותו אל מצרים."

Midianites are Ishmaelites, for they are sons of Keturah, and Keturah is Hagar. So, too, with the sale of Joseph it says, "And they sold Joseph to the Ishmaelites"... "And the Midianites sold him to Egypt."

11. Malbim to Shoftim 8:24

אחרי ספר שלא רדף אחרי השררה, ספר שהיה שונא בצע, כי מן הדין מגיע אליו חצי השלל והוא לא לקח רק דבר מועט ורק דרך מתנה:
After it told that he did not pursue power, it told that he hated profit. He had a right to claim half the spoils, but he took only a small thing, and only as a gift.

12. Rashi to Shoftim 8:27

לזכרון על תשועה גדולה לראות כמה היה חילם כבד שבנזמי חשוביהם היה כל הזהב הזה:

To memorialize the great salvation, seeing how great their forces were, such that the rings of their most important people included this much gold.

13. Rabbi Avraham, son of the Rambam, Responsum 17

גדעון לא עשה האפוד שיהיה עבודה זרה ויעבדו לו, אלא שיהיה לעצמו זכרון בתוך ישראל. והיה זה משגה ממנו, שגיאות מי יבין. ואירע על ידו המכשול הגדול בעבודת מי שעבד לו מישראל, ואם כי לא היה מתכוון לכך.

Gidon did not make the *ephod* to be an idol and have people worship it, but to be his memorial in Israel. This was his error; "Who can understand error?" And it led to a great stumbling block [for Gidon] in that some of Israel worshipped it, although he had not intended it.

14. Abarbanel to Shoftim 8:26-27

והנה שאל גדעון זה לאיש ישראל כפי מה שאחשוב לא לחמדתו... רצה שיתנו כל אחד נזם זהב להיותו המחובר אל הפה, ולעשות ממנו אפוד (והיא חגורה או מלבוש זהב) שילבוש לכבודו ולאות מעלתו ויצג אותו בעירו לזכר תשועותיו... וגם כדי שלא תשכח מפי זרעו שישראל נדרו ושלמו להיות גדעון ובניו מושלים עליהם, ולכן עשה הלבוש יורה על הממשלה עשוי מכלי הזהב ההולך על הפה, זכר למה שדברו בני ישראל בפיהם... והיה א"כ מאשמת גדעון שלא שם בטחוננו באלקים וחשב באותו דרך להמשיל בניו, וממנו נמשך מה שנמשך...

Gidon asked the Israelites for this, as I see it, not out of desire... But he wanted each one to give a gold ring [nose-ring?], as this is something connected to the mouth, and to make it into an *ephod* (a belt, or golden garment) to wear for his honour and a sign of his stature, and to display in his city to memorialize his salvations... And so that his seed would never forget that Israel had vowed and paid for Gidon and his sons to rule over them. Therefore he made the garment, indicating authority, of a gold implement which is near the mouth, to remember that Israel said with their mouths... And if so, this was Gidon's fault for not trusting in Gd and thinking that through this he would give his children authority. And what developed from this developed...

15. Midrash, Bereishit Rabbah 44:20

ג' הם שנאמר בהם "בשיבה טובה", אברהם היה שוה לו, דוד שוה לו, גדעון לא שוה לו, למה? "ויעש אותו גדעון לאפוד" לעבודת כוכבים.
The Torah mentions "good old age" for 3 people: Avraham and it was appropriate for him, David and it was appropriate for him, and Gideon but it was not appropriate for him. Why? Because "Gidon made it into an ephod" for idolatry.

16. Abarbanel to Shoftim 8:27

מה שאמר "ויזנו כל ישראל אחריו" אינו בימי גדעון ולא שעשה גדעון האפוד לעבוד ע"ז (חלילה לו מעשות כדבר הזה), אבל הוא עשאו לזכרון תשועותיו ודברי ישראל עליו ונפלאות הקל ית', ואחרי מותו לקחו ישראל הדבר והעתיקוהו לכוונה אחרת רעה...

When it said, "And all Israel strayed after it", this is not in Gidon's time, and Gidon did not make the *ephod* to serve idols (it would be a desecration to do such a thing), but he made it to memorialize his salvations, and what Israel had said about him, and the wonders of Gd. After he died, Israel took it and shifted it to another, bad purpose...